

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من میاد
پین بوم ویر زنده یک تن میاد
همه سر به سرت تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Satire

afgazad@gmail.com

نـز

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن المان

مستورِ غار

خانا خواسته گر منظور بودم
رئیس دولت و جمهور بودم
غلام، حلقه بر گوش سیاست
اجیر و چاکر و مزدور بودم
ز شاگردان ابلیس زمانه
به مکر و حیله، بس محشور بودم
چپن، پیراهن و تنبان و پیزار
که باریش و کلاه سور بودم
گهی چشمک، گهی لب را مکیدن
به این بی عرضگی، مشهور بودم
انیس و مؤنس، موش و پشک ها
به غار، هر یکی، مستور بودم
رفیق گرگ و، یار، ببر و کفتار
به صید، آهوان، مأمور بودم
به مال، بیوه زنها و یتیمان
اگر دستم رسیدی، چور بودم
حریفان را چنان نابود کرده
به فرق، هر یکی، ساطور بودم
چو تونی بیلیر و، پوتین و موتین
به پشت بوش، دائم زور بودم
ز هر یک قاتل، خونخور، وحشی
حمایت کرده و مجبور بودم
به شورا و وزارت، تا صدارت
مقرر، تا خودم منصور بودم
به بادیگاردیم سگها معین

از انسان و از آدم ، دور بودم
و یا زنهای هالندی زیبا
به امن و ، امنیت ، مسحور بودم
برادر ، گر رئیس باند قاچاق
به خود کور و به مردم ، جور بودم
ز کشت و کار چرس و بنگ و تریاک
وطن را یکشیه ، معمور بودم
جوانان را بسی معتقد کرده
و خود ، معذور و هم محذور بودم
چنان رشوت سنانی ، مود سازم
که هر معسور را ، میسور بودم
هزاران شکر ، بر این مور بودن
نه مار و ، گژدم و ، زنبور بودم
نمی خواهم چو کرزی نوکری را
که بر پیر و جوان منفور بودم
و لakan در میان جمع خوبان
همیشه سرخوش و مسرور بودم
تعارف ، ساغر حب و مودت
شراب خالص انگور بودم
برای وحدت عالم ، شب و روز
ز جانبازی ، چنان مخمور بودم ،
که گر زخمی زنندم ، بالمقابل
دوا و ، مرهم و ، دکتور بودم
و یازهری رسد ، از یار و اغیار
چوشید و چون شکر ، مقدور بودم
ولی باشم اگر در جای کرزی
چه بهتر ، خفته اندر گور بودم
بیا باهم قیامی ، بهر وحدت
که اندر خدمت ، مجدور بودم
گرهی مُشت ، بردندان تبعیض
حواله کرده تا ، مبرور بودم
تعصب از جهان نابود کرده
به شام تار دلهانور بودم
صریر خامه «نعمت» شنیدن
ز دستوری که از ، منشور بودم
